

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/152/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114207443
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114207443.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Martinom Baranom v právnej veci žalobcu: Raiffeisenbank a.s., so sídlom Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4, Česká republika, IČO: 49240901, zastúpeného: Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovanému: C. S., A.. XX.XX.XXXX, toho času na neznámom mieste, zastúpeného v konaní opatrovníkom M. A., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Q. A. S., o zaplatenie 26.962,66 Kč, takto

rozhodol:

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 12.985,80 Kč a úrok z omeškania vo výške 7,05 % ročne zo sumy 12.985,80 Kč za obdobie od 19.02.2013 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

z a m i e t a žalobu v časti o zaplatenie úroku vo výške 24,84 % ročne zo sumy 12.985,80 Kč za obdobie od 19.02.2013 do zaplatenia,

v prevyšujúcej časti konanie z a s t a v u j e ,

náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 14.03.2013 sa domáhal žalobca zaplatenia sumy 26.962,66 Kč, zmluvného úroku vo výške 24,84 % ročne zo sumy 19.695,06 Kč, za obdobie od 19.02.2013 do zaplatenia ako aj úroku z omeškania vo výške 7,05 % ročne zo sumy 19.695,06 Kč za obdobie od 19.02.2013 do zaplatenia. Predmetný nárok uplatnil zo zmluvy o vydaní kreditnej karty, z ktorej bola žalovaným vyčerpaná suma 34.236,80 Kč, pričom na jednotlivých platbách bolo zaplatených 24.485,- Kč. Keďže úver nebol riadne splácaný, došlo k jeho zosplatneniu ku dňu 18.02.2013. Uplatnená suma tak predstavuje kapitalizovaný úrok z omeškania od uvedeného dátumu, kapitalizovaný úrok, nesplatenú istinu ako aj poplatky za výbery v hotovosti v bankomatoch a upomienky odpočítaných došlých platieb.

Nakoľko sa súdu žiadnymi dostupnými prostriedkami nepodarilo zistiť pobyt žalovaného, bol mu ustanovený opatrovník podľa § 29 ods. 2 O.s.p. Opatrovník žalovaného sa vo veci nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, všeobecných obchodných podmienok, žiadosti o vydanie kreditnej karty, zmluvy o vydaní kreditnej karty, súhrnného výpisu z účtu kreditnej karty, prehľadu úrokových sadzieb, okamžitej splatnosti kreditnej karty ako aj ostatného spisového materiálu, pričom bol zistený tento skutkový stav:

Na základe žiadosti o vydanie kreditnej karty bola žalovanému vydaná kreditná karta dňa 04.03.2011. Požadovaný úverový limit činil 30.000,- Kč s dohodnutou úrokovou sadzbou pre bezhotovostné transakcie 24,84 % ročne a pre transakcie pre výber z bankomatov 30 % ročne. Ako vyplýva z výpisu z účtu kreditnej karty, z tejto bolo od 23.03.2011 do 21.06.2013 vyplatené 34.236,80 Kč, pričom došlo k splateniu sumy 24.485,- Kč. Následne podaním zo dňa 11.02.2013 bola vyhlásená okamžitá splatnosť kreditnej karty pre nesplácanie dlžnej sumy. Do vyhlásenia okamžitej splatnosti kreditnej karty boli vyčíslené nesplatené úroky vo výške 6.709,26 Kč a úroky z omeškania vo výške 7.267,60 Kč, poplatky za výber v bankomatoch činili 3.234,- Kč a platby zo strany žalovaného 24.485,-Kč.

V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I.) čl. 4 „Rozhodné právo pri absencii voľby“, bod 1. b/ pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu a bez toho, aby boli dotknuté články 5 až 8 zmluva o poskytovaní služieb sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu poskytovateľa služieb.

Podľa § 497 Obchodného zákonníku smlouvou o úvere se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 498 Obchodného zákonníku strany mohou určit peněžní prostředky, jež jsou předmětem smlouvy, i v jiné než české měně, pokud to není v rozporu s devizovými předpisy. Pokud se strany nedohodnou jinak, je dlužník povinen vrátit peněžní prostředky v měně, v níž mu byly poskytnuty, a v téže měně platit úroky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníku dlužník je povinen vrátit poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané lhůtě, jinak do jednoho měsíce ode dne, kdy byl o jejich vrácení věřitelem požádán.

Zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania je zároveň potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu opäť podľa českej právnej úpravy konkrétne Občanského zákonníku v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Konkrétne podľa § 52 ods. 1 OZ spotřebitelskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel.

Podľa § 52 ods. 2 OZ dodavatelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ spotřebitelem je fyzická osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

Predmetom zmluvy bol spotrebiteľský úver. Ten je upravený zákonom č. 321/2001 Sb. o některých podmínkách zjednávaní spotřebitelského úveru. Opäť je potrebné vychádzať zo znenia zákona účinného v čase uzavretia zmluvy.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia súd považoval za dôvodné upravenej žalobe vyhovieť okrem doby, do ktorej má žalovaný platiť zmluvné úroky. Žalobca ho totiž žiadal priznať až do zaplatenia úveru. Podľa názoru súdu však platenie zmluvného úroku možno požadovať len do dohodnutej splatnosti úveru t.j. v danom prípade ako to bolo uvedené v úverovej zmluve. V tejto zmluve nebol daný pevný termín splatnosti, nakoľko k splácaniu malo dôjsť len do výšky minimálnej splátky. Ak si teda účastníci úverovej zmluvy dohodnú úverové obdobie, potom veriteľ má nárok na odplatu teda úroky len za dohodnuté úverové obdobie. Po tomto období totiž veriteľovi vzniká nárok len na úroky z omeškania, ktoré majú sankčný charakter. Výška úrokov z omeškania v občianskoprávných sporoch je pritom limitovaná nariadením vlády ČR č. 142/1994 Sb. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania a to vrátane ich navyšenia o úroky z úveru je tak v

rozpore so zákonom a ak by v tomto smere existovalo aj zmluvné dojednanie účastníkov, súd by ho musel vyhodnotiť ako neplatné pre rozpor so zákonom s poukazom na § 39 OZ. Uvedený právny názor vyslovil Krajský súd v Prešove v rozsudku 6Co 182/2011 zo dňa 18.9.2012. na jeho podporu možno poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Obo 143/98, v odôvodnení ktorého Najvyšší súd zdôraznil, že dohodnuté úroky z poskytnutých úverových prostriedkov patria len do splatnosti jeho dlhu. Podobne možno poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu SR IV. US 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, ktorý odmietol sťažnosť veriteľa v tomto smere ako neopodstatnenú. Tá sa týkala rozsudku Okresného súdu v Prešove č.k. 29C/131/2011-127 a rozsudku Krajského súdu v Prešove 1Co/30/2012-145 zo dňa 30.5.2012. Súd v nich vyslovili názor, že pri zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu v podobe úrokov z úveru a úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Ústavný súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie Krajského súdu bolo zjavne neodôvodnené resp. také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

Z obsahu spisu bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o vydaní kreditnej karty, z ktorej boli poskytnuté peňažné prostriedky v prospech žalovaného. Tento nesplácal riadne svoj dlh, preto súd ho považoval za právne dôvodné zaviazať na zaplatenie sumy 12.985,80 Kč, ktorá po zostáva z vyššie uvedených položiek. Súd tiež priznal žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania, nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojich peňažných záväzkov, a to dňom 19.02.2013, pričom výška úroku z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 142/1994 Sb. v platnom znení, odôvodňuje priznanie úroku z omeškania vo výške 7,05 % ročne zo sumy 12.985,80 Kč.

Pokiaľ sa týka zamietnutého návrhu, tento bol zamietnutý v časti o splatenie zmluvného úroku, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody.

V prevyšujúcej časti bolo konanie zastavené pre čiastočné späťvzatie.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko žalobca bol pomerne neúspešný a pomerne úspešnému žalovanému trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno

odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221

O.s.p.

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolania.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.